

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 581/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. decembra 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Š. Š., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava IV v konaniach vedených pod sp. zn. 4 C 118/99 a sp. zn. 9 C 136/2002 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. Š. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. novembra 2011 doručená sťažnosť Š. Š., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 4 C 118/99 a sp. zn. 9 C 136/2002.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol účastníkom konaní vedených okresným súdom pod sp. zn. 4 C 118/99 a sp. zn. 9 C 136/2002, pričom predmetom sporov bolo určenie, ku ktorému bytu, t. j. či k bytu sťažovateľa alebo k bytu jeho susedky má prináležať komora vo veľkosti 1,12 m². Sťažovateľ v sťažnosti tvrdí, že okresný súd v označených veciach koná so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jeho právnej neistoty a odd'ahuje sa právoplatné skončenie sporov.

Vzhľadom na uvedené sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie vyslovil, že postupom okresného súdu v označených konaniach bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a aby mu priznal primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa v sťažnosti podanej ústavnému súdu tiež domáhal, aby mu pre účely konania pred ústavným súdom bol ustanovený právny zástupca z radov advokátov.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom konania ústavného súdu bolo preskúmanie, či postupom okresného súdu v konaniach vedených pod sp. zn. 4 C 118/99 a sp. zn. 9 C 136/2002 bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty nemožno zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde to nedovoľuje.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 158/04, I. ÚS 218/06).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľom napádané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 4 C 118/99 bolo právoplatne skončené 7. októbra 2010, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 4 C 118/99 z 12. augusta 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 391/09 z 1. júla 2010, a sťažovateľom napádané konanie okresného súdu vedené pod sp. zn.

9 C 136/2002 bolo právoplatne skončené 24. januára 2007, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie okresného súdu sp. zn. 9 C 136/2002 z 19. apríla 2005 v spojení s rozhodnutím krajského súdu sp. zn. 4 Co 312/05 z 18. októbra 2006.

Z uvedených zistení vyplýva, že od 7. októbra 2010, keď bolo právoplatne skončené napádané konanie vedené pod sp. zn. 4 C 118/99, ako aj od 24. januára 2007, keď bolo právoplatne skončené napádané konanie vedené pod sp. zn. 9 C 136/2002, do 22. novembra 2011, keď sťažnosť sťažovateľa adresovaná ústavnému súdu bola podaná na poštovú prepravu (ústavnému súdu bola doručená 25. novembra 2011), nepochybne uplynula dvojmesačná lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol ako podanú oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok a rozhodnutie o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti už nezaoberal.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo tiež bez právneho významu rozhodovať o žiadosti sťažovateľa ustanoviť mu v konaní právneho zástupcu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. decembra 2011